

Egyezmény a Magyar Királyság és a Svéd Királyság között az örökösödési illetékek tekintetében a kettős adóztatás elhárítása céljából

Ő Főméltósága a Magyar Királyság Kormányzója és Ő Felsege Svédország Királya a hagyatékok kettős adóztatását elhárítani óhajtván, elhatározták, hogy Egyezményt kötnek és evégből Meghatalmazottaikat kinevezték, akik jó és kellő alakban talált meghatalmazásaik kölcsönös közlése után a következő határozmányokban egyeztek meg:

1. Cikk

(1) A két szerződő Állam egyikének állampolgára után maradt hagyatékhhoz tartozó ingatlanok tartozékaikkal együtt csakis abban az Államban esnek örökösödési illeték alá, amelyben az ingatlanok fekszenek.

(2) Azok a jogosítványok, amelyekre az ingatlan vagyona vonatkozó polgári jogszabályok nyerne alkalmazást, úgyszintén az ingatlan vagyona vonatkozó használati jogok, az ingatlan vagyonnal azonos elbírálás alá esnek.

(3) Annak a kérdésnek az elbírálásánál, hogy valamely vagyontárgy [\(1\) és \(2\) bekezdés](#) ingatlanok tekintendő-e, annak az Államnak a törvényei irányadók, amelyben a tárgy fekszik. Hogy mi tekintendő tartozéknak, az azon Állam jogszabályaihoz igazodik, amelyben az ingatlan vagyona fekszik.

2. Cikk

(1) A két Állam egyikének állampolgára után maradt olyan vagyona vonatkozólag, mely kereskedelmi, ipari vagy bármily más vállalatban fekszik, ideértve a tengerhajózási, a folyami, tavi, vagy légi hajózási vállalatokat is, - a következő határozmányok irányadók:

a) Ha a vállalatnak csak a két Állam egyikében van állandó üzlettelepe, a vagyona csakis ebben az Államban esik örökösödési illeték alá.

b) Ha a vállalatnak a két Állam mindegyikében van állandó üzlettelepe, a vagyona mindegyik Államban olyan mérvben esik örökösödési illeték alá, amily mérvben az illető Államban fekvő üzlettelepen megállapítható.

(2) Az olyan ingatlan vagyona, mely az [\(1\) bekezdésben](#) meghatározott vállalathoz tartozik, az 1. Cikk határozmányai szerint nyer elbírálást.

3. Cikk

(1) A két Állam valamelyikének állampolgára után maradt olyan hagyatéki vagyona vonatkozólag, melyre az első, vagy a 2. Cikk nem alkalmazható, a következő határozmányok irányadók:

a) Ha az örökhagyónak halálakor csakis a két Állam egyikében volt helye, úgy a kérdéses vagyon csakis ebben az Államban esik örökösödési illeték alá.

b) Ha az örökhagyónak halálakor a két Állam mindegyikében volt lakóhelye, a kérdéses vagyon abban az Államban esik örökösödési illeték alá, amelyben a két állam legfelsőbb pénzügyi hatóságainak megegyező véleménye szerint az örökhagyó érdekeltségeinek központja volt. Ha az érdekeltségek központja tekintetében megegyezés nem létesülne, az örökhagyó lakóhelye gyanánt abban az Államban levő lakóhely fog tekintetni, amely Államnak az örökhagyó állampolgára volt; ha pedig halálakor mindkét Államnak állampolgára volt, úgy az esetről-esetre szóló külön megállapodás a két Állam legfelsőbb pénzügyi hatóságainak tartatik fenn.

c) Minden más esetben a kérdéses vagyon csakis abban az Államban esik örökösödési illeték alá, amelynek az örökhagyó halálakor állampolgára volt; a b) alatti bekezdés második mondatának második részében foglaltak megfelelően alkalmazandók.

(2) Jelen Egyezmény értelmében lakóhelynek az a hely tekintendő, ahol az érdekeltnek rendes lakása van, annak állandó megtartásának szándékával.

4. Cikk

(1) Azok az adósságok, melyek gazdasági kapcsolatban vannak az első vagy 2. Cikkben megjelölt vagyonnal, avagy azon biztosítva vannak, ezen vagyon terhére veendők számba. Egyéb adósságok azon vagyon terhére számítandók, amelyekre a 3. Cikk határozmányai alkalmazandók.

(2) Ha az adott esetben az első vagy a 2. Cikkben megjelölt vagyon a két Állam mindegyikében örökösödési illeték alá esik, azok az adósságok, melyek az egyik Államban örökösödési illeték alá tartozó ilyenmű vagyonnal gazdasági kapcsolatban vannak, vagy ezen a vagyonton biztosítottak, elsősorban ezen vagyon terhére veendők számba. Az ilykép nem fedezett maradvány az illető Államban örökösödési illeték alá eső egyéb vagyon terhére számítandó. Ha ebben az Államban nincs más örökösödési illeték alá eső vagyon, avagy ha a felszámításnál még mindig adósság marad, úgy ez a fennmaradó adósság a másik Államban örökösödési illeték alá eső vagyon terhére számítandó fel.

(3) Ha az [\(1\) bekezdés](#) második mondatának alkalmazása adósságmaradványra vezet, a [\(2\) bekezdés](#) második és harmadik mondatában foglaltak nyerne megfelelő alkalmazást.

5. Cikk

Ha a haláleset folytán a hagyaték vagy a szerzemény részben az egyik, részben a másik Államban esik örökösödési illeték alá, a szerződő Államoknak szabadságukban áll az adókulcs megállapításánál a hagyaték vagy szerzemény teljes értékét venni alapul.

6. Cikk

A két Állam legfelső pénzügyi hatóságai külön megállapodásokat létesíthetnek a kettős megadóztatások elkerülése céljából olyan esetekben, amelyek a jelen Egyezményben nem nyertek szabályozást, vagy ha a kettős megadóztatások ennek az Egyezménynek alkalmazása során is előállnak, úgyszintén az olyan nehézségek és kételyek eseteiben is, melyek az Egyezmény értelmezésénél és alkalmazásánál felmerülnek.

7. Cikk

A jelen Egyezmény értelmében örökösödési illetékeknek tekintendők:

Magyarország részéről:

az örökösödési illetékek és a halálesetre szóló ingatlan vagyonátruházási illetékek, úgyszintén a jövőben az ezek helyébe lépő illetékek,

Svédország részéről:

az örökösödési adó és a jövőben netán ennek helyébe lépő adók.

8. Cikk

(1) Jelen Egyezmény meg fog erősíteni, Svédország részéről a Riksdag hozzájárulásával. A megerősítő okiratok mihelyt lehetséges, Stockholmban fognak kicseréltetni.

Az Egyezmény a megerősítő okmányok kicserélésének napját követő hónap első napján lép életbe. Alkalmazást nyer mindazokban az esetekben, amelyekben a végrendelet hátrahagyása nélkül vagy végrendelet hátrahagyásával elhunyt örökhagyó elhalálozása az Egyezmény életbelépése után következett be.

(2) Az Egyezmény érvényben marad mindaddig, amíg a szerződő Államok valamelyike fel nem mondja. A felmondásnak legalább 8 hónappal a naptári év lejártá előtt kell történnie.

Az Egyezmény a felmondási határidő megtartásával történő felmondás esetében az illető naptári évnek lejártával, a határidő meg nem tartása esetében pedig a következő naptári évnek lejártával veszíti el hatályát mindazokra a halálesetekre nézve, amelyek az említett naptári évnek lejártá után következtek be.

Ennek bizonyosságául ezt az Egyezményt a meghatalmazottak aláírták és pecsétjeikkel ellátták.

Kelt Budapesten, két francia szövegű példányban, az 1936. évi november hó 20. napján.

Zárójegyzőkönyv

Az örökösödési illetékek tekintetében a kettős megadóztatások elhárítása céljából a Magyar Királyság és a Svéd Királyság között mai napon megkötött Egyezmény aláírásakor alulírott meghatalmazottak a következő határozmányokban egyeztek meg, melyek az Egyezménynek lényeges részét alkotják.

1. Egyetértés áll fenn abban a tekintetben, hogy a jelzálogilag biztosított követelésekre vonatkozólag a két Állam mindegyike a saját törvényei szerint fog eljárni.
2. Egyetértés áll fenn abban a tekintetben, hogy az első Cikkben megjelölt olyan hagyatéki vagyon, mely a két Állam egyikében nem fekszik, és a 2. Cikkben megjelölt olyan hagyatéki vagyon, mely a két Állam területén levő valamely üzlettelephez nem tartozik, a 3. Cikk szerint nyer elbírálást.
3. Egyetértés áll fenn abban a tekintetben, hogy a társas vállalatokban való részesedések éppen úgy, mint a kereskedelmi, ipari vállalatba és mindennemű más hivatásos foglalkozásba befektetett vagyon a 2. Cikk [\(1\) bekezdése](#) szerint fognak elbíráltatni, a bányarészek (kuxák), részvények, üzletrészek és más hasonló értékpapírok kivételével.
4. Megállapodás áll fenn továbbá abban a tekintetben, hogy a 2. Cikk [\(1\) bekezdésében](#) említett „állandó üzlettelep” fogalmának meghatározására a két Állam között az egyenesadók tekintetében a kettős megadóztatások elhárítása céljából kötött Egyezmény határozmányai (5. Cikk és a zárójegyzőkönyv 8. pontja) lesznek irányadók.
5. Egyetértés áll fenn abban a tekintetben, hogy a hitbizományok és más hasonló javak értékéből az adósságok (4. Cikk) csak annyiban lesznek levonhatók, amennyiben azokat terhelik vagy azokon vannak biztosítva.
6. Egyetértés áll fenn abban a tekintetben, hogy azokhoz az adókhöz, melyek jövőben netán a 7. Cikkben megjelölt és jelenleg mind a két Államban fennálló adók helyébe lépnek, az örökösödési hagyatékát terhelő illetékek tartoznak és hogy az ajándékozási illetékek az Egyezmény hatálya alá nem esnek.
7. Jelen Egyezmény nem érinti azokat a pénzügyi jellegű mentességeket, melyek a nemzetközi jog általános szabályai értelmében a diplomáciai és konzuli tisztviselőket megilletik, vagy a jövőben megilletni fogják. Amennyiben az ilyen mentességek folytán abban az Államban, melyben az említett tisztviselők működnek, örökösödési illetéket nem szabnak ki, az illetékkiszabás joga az őket kiküldő Államnak tartatik fenn.

Kelt Budapesten, két francia szövegű példányban, az 1936. évi november hó 20. napján.